

คำพิพากษาฎีกาที่ 390/2541

แม้ความผิดฐานมีภาชนะเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครองและฐานทำสุรากลั่นจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5 และมีบทลงโทษอยู่ในมาตรา 30 ด้วยกันก็ดี แต่มาตรา 5 ได้บัญญัติการกระทำอันเป็นความผิดไว้ 2 กรณี คือห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรากรณีหนึ่ง และห้ามมิให้ผู้ใดมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครองอีกกรณีหนึ่ง ดังนั้น หากมีการกระทำฝ่าฝืนไม่ว่ากรณีใดกรณีหนึ่งก็ต้องถูกลงโทษแต่ละกรณีไป ส่วนกรณีความผิดฐานมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายนั้น กฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและมีบทลงโทษไว้อีกมาตราหนึ่งคนละมาตรากัน เห็นได้ชัดว่าในแต่ละฐานความผิดดังกล่าวต่างมีสภาพ 97 และลักษณะของการกระทำประกอบด้วยเจตนาแตกต่างกัน ทั้งยังสามารถแยกเป็นคนละสวนต่างหากจากกันได้ได้ แสดงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายมุ่งลงโทษผู้กระทำความผิดในแต่ละกรณีเป็นตอน ๆ ไป การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นความผิดหลายกรรม